

på holdingniveau kan være ordentligt og ansvarligt, og det synes jeg altså også, der lægges op til med lovforslaget.

Det er så klart, at vi får en debat under udvalgsbehandlingen om, hvilke typer oplysninger der kan videregives, og hvordan og hvorledes, og dér er det selvfølgelig vigtigt at være konstruktiv, og det synes jeg, at jeg kan notere mig, at man også har været fra en række andre partier.

Jeg skal sige, at Det Radikale Venstre kan støtte de nævnte lovforslag, og vi ser selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen.

Frank Aaen (EL):

Den stribe lovforslag, vi har til behandling i dag, kommer jo alle sammen, fordi der sker en koncentration inden for den finansielle sektor. Der opbygges nogle enorme finansielle supermarkeder. De breder sig i højere og højere grad hen over landegrænserne.

Der står, det er af hensyn til konkurrencen. Man kunne umiddelbart tro, at det så er godt, det der sker. Jeg vil gerne stille det spørgsmål som indledning: Er det en klog udvikling, der er i gang? Er det til fordel for samfundet, for vores muligheder herinde for at være sikre på, at samfundet udvikler sig på en ordentlig måde, at vi får de her mastodonter? Jeg tror det ikke. Selv i mindre udgave har de jo været i stand til at påføre samfundet enorme problemer. De problemer bliver selvfølgelig større, når vi får så store mastodonter, som vi har i øjeblikket.

Er det til fordel for borgeren i almindelighed, at banker breder sig hen over landegrænserne? Har vi nogen gavn af, at Den Danske Bank nu også har en bank i Norge eller alle mulige andre steder i verden? Nej, det er ikke til vores fordel overhovedet. Tværtom, det øger usikkerheden for, om bankerne er solide nok. At de ikke lige pludselig har et problem gemt i en fjern krog i verden, f.eks. i Norge, som så lige pludselig også giver et problem for moderselskabet i Danmark.

Er det til fordel for borgerne, at det er den samme virksomhed, den samme ejerkreds, den samme ledelse, som har kontrollen over vores bank, vores kreditkortvirksomhed, vores pensionsopsparing, vores livsforsikring, vores skadesforsikring, vores boliglån osv.? Er det til fordel for borgeren, at alt det er koncentreret hos én ejer, hos en enkelt?

Nej, det er det ikke, og det viser debatten jo. Vi er jo dybt, dybt afhængige allerede i dag, og

det bliver værre endnu med de her enorme koncerner, som jo har indsigt i alle sider af vores liv. Jeg mener, de kender ikke alene vores samlede økonomiske situation – det har vi jo vænnet os til, det skal vil oplyse, hver eneste gang vi vil have ændret lidt på en konto – de kender også vores forbrugsmønster.

De kan finde ud af, hvad vi handler, hvorhenne og hvornår, enten ved hjælp af dankortet eller kreditkortene. De ved alt om vores helbred i pensions- og i livsforsikringssselskabet. De kan også kontrollere, om der lige pludselig kommer sygedagpenge i stedet for løn ind på kontoen. De kender alle detaljer om vores bolig. De ved, hvor vi er henne i verden. De kan følge fra sekund til sekund, at nu er vi dér, nu er vi dér, nu er vi i udlandet og bruger kreditkortet, nu er vi i en anden by i Danmark og bruger vores dankort.

Der foregår i det hele taget en overvågning i kraft af det her system, som vil gøre Politiets Efterretningsvæsen dybt misundeligt, og som det selvfølgelig også sikrer sig adgang til, hvis det har brug for det. For selvfølgelig kan det også med en dommerkendelse gå ind og sige: Hov, vi vil gerne have fuld viden om denne her persons færden de sidste 3 år. Vupti, så er det også dér. Og har vi tillid til koncernledelsen, har vi tillid til Politiets Efterretningstjeneste? Der er nogle her i samfundet, der i hvert fald ikke har det fuldt ud, og vi er nogle stykker, der slet ikke har det.

Og det er jo det, vi har med at gøre. Der opbygges et kæmpemæssigt registreringssystem, og uanset om man tror, at det bliver misbrugt eller ikke bliver misbrugt, så bliver de registre altså opbygget, og selv når vi så siger: Nå, men det er i orden, jeg kan ikke lide registre, jeg vil i hvert fald ikke registreres fuldt ud, så jeg deler mine forretninger op med en konto i den ene institution og en konto i en anden institution, så har de i hvert fald ikke fuldt register over mig, vupti, hvad sker der så? Ja, så køber den ene den anden, og straks har vi alle de registre kørt sammen, som man ikke troede nogen sinde kunne køres sammen.

Og registre, der er kørt sammen, er det også muligt at bruge legalt, fordi man tilfældigvis engang kom til at underskrive en samtykkeerklæring, ellers kunne man jo ikke få lov til at få sin konto, for som de sagde: Hvis ikke du har alle dine konti her hos os, og hvis ikke du også sætter den her lille underskrift, så er vi ikke interesseret i dig som kunde. Og så skriver man